

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317216385
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1317216385.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci povinného platiť výživné: M. M., G. V. XX.XX.XXXX, K.: Q. Č.. XX, M. O.P. K., proti oprávnenej: L. M., G. V. XX.XX.XXXX, K.: P. Č.. XX, K., o návrhu povinného na zníženie výživného, na odvolanie povinného a oprávnenej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12. februára 2019 č. k. 11Pc/14/2017-99, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12. februára 2019 č. k. 11Pc/14/2017-99 v napadnutej časti mení tak, že znižuje vyživovaciu povinnosť otca na plnoletú L. M., G. V. XX.XX.XXXX, zo sumy 400,- € mesačne, na sumu 350,- € mesačne, ktorú je otec povinný platiť najneskôr do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej, s účinnosťou od 01.09.2017 a vo zvyšku návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a.

II. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 30.11.2009 sp.zn. 8C/138/2009, ktorým bola naposledy stanovená vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenej.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 12.02.2019 č. k. 11Pc/14/2017-99, znížil vyživovaciu povinnosť otca na plnoletú L. M., G. V. XX.XX.XXXX, na čiastku 250,- € mesačne, ktorú je povinný platiť najneskôr do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej, s účinnosťou od 01.09.2017. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 30.11.2009 sp.zn. 8C/138/2009, ktorým bola naposledy stanovená vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenej. Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žiadnemu účastníkovi konania nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že návrhom podaným na súd prvej inštancie dňa 21.08.2017 sa otec domáhal zníženia výživného, na v tom čase už plnoletú L. zo sumy 400,- € mesačne, na sumu 50,- € mesačne, počnúc dňom 01.09.2017, s odôvodnením, že od posledného rozhodnutia, ktorým bola súdom určená vyživovacia povinnosť na dcéru, sa zmenili jeho schopnosti a možnosti s poukazom na skutočnosti, že od 05.05.2017 je nezamestnaný a poberá dávku v nezamestnanosti vo výške 23,03 € na deň, v júli 2009 sa mu narodila dcéra Q.a, v apríli 2011 syn M. a v marci roku 2015 dcéra T.. Jeho manželka je na rodičovskej dovolenke, pričom poberá rodičovský príspevok na tri nezaopatrené deti. Okrem toho spláca hypotekárny úver vo výške 645,94 € mesačne a platí aj výživné na maloleté dieťa z prvého manželstva, A. M.. Podľa jeho informácií dcéra neštuduje, pracuje ako lektor anglického jazyka a od septembra 2017 chce začať so štúdiom v zahraničí.

3. Oprávnená so znížením výživného nesúhlasila. Uviedla, že návrh ju prekvapil, otec ju pred odchodom do zahraničia informoval, že prišiel o prácu, chcel sa dohodnúť na znížení výživného na sumu 150,- € mesačne, čo neakceptovala, nakoľko náklady na štúdium v zahraničí sú veľmi vysoké. Pri podávaní prihlášky sa s otcom rozprávala a vtedy ju ubezpečoval, že ju bude aj naďalej finančne podporovať. Uviedla, že po maturite sa hlásila na medicínu, kam sa nedostala, a tak sa zapísala na odbor biotechnológie na STU, od novembra 2016 pracovala ako lektorka anglického jazyka v jazykovej škole a vysokú školu prestala navštevovať, aby si zarobila na štúdium v zahraničí. Na školné na prvý školský rok si našetrila, pričom otec ju uisťoval, že ju počas štúdia v Holandsku bude finančne podporovať, a keď bolo všetko vybavené a zaplatené, stratil prácu a ona odišla do novej krajiny. Je študentkou bakalárskeho odboru psychológie na vysokej škole, odbor študuje v anglickom jazyku. Nie je schopná sa o seba postarať a z peňazí od matky nevyžije. Matka pracuje ako riaditeľka materskej školy, posieľa jej mesačne na účet 350,- € a vždy sa jej snaží pomôcť, čo najviac. Príjem matky je v hrubom cca 1.033,- € mesačne. Oprávnená uviedla, že má možnosť si privyrobiť popri štúdiu, ako babysiterka za 8,- €/na hodinu, avšak nevládze často pracovať popri škole, pretože škola si vyžaduje veľa samoštúdia a prítomnosti na prednáškach a seminároch.

4. Povinný ďalej uviedol, že výživné, ktoré bolo stanovené súdom, na základe rodičovskej dohody, bolo určené v čase, keď jeho mesačný príjem predstavoval 2.873,20 € netto mesačne, pričom v tom čase nemal ešte ďalšie dve maloleté deti. Štúdium dcéry v zahraničí považuje za vysoký nadštandard. Dcéra nevyužila možnosť študovať na Slovensku. Ďalej uviedol, že spláca hypotekárny úver vo výške 645,94 € mesačne, vlastní motorové vozidlo v hodnote 1.500,- €, má úspory vo výške 1.815,70 €. Naposledy bol zamestnaný ako manažér vo vedení spoločnosti SELESIANER MIETTEX s.r.o., pričom zamestnávateľ sa rozhodol ku dňu 04.05.2017 ukončiť spoluprácu dohodou, pri priaznivej písomnej pracovnej referencii. Od 05.11.2017 mu skončil nárok na podporu v nezamestnanosti a je nútený si požičiavať finančné prostriedky na výživné, splácanie úveru, bývanie a základné potreby.

5. Súd prvej inštancie predmetnú vec právne posúdil s poukazom na ustanovenia § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine v znení neskorších predpisov a vecne vychádzal zo skutočného stavu zisteného z vykonaného dokazovania, v rámci ktorého uviedol, že naposledy bola vyživovacia povinnosť na oprávnenú, v tom čase maloletú L., určená rozsudkom Okresného súdu Pezinok, zo dňa 30.11.2009 sp.zn. 8C/138/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.01.2010. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie rozviedol manželstvo Z. M. Q. M. M. a schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej v tom čase maloletá L. a maloletá Sandra sa na čas po rozvode zverili do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť výživné na Lauru v sume 400,- € mesačne a na Sandru 300,- € mesačne. Súd prvej inštancie pri poslednej úprave vychádzal zo stavu, kedy čistý mesačný príjem povinného za obdobie od októbra 2008 do septembra 2009 bol vo výške 2.873,20 €. Pri rozhodovaní o návrhu povinného na zníženie výživného skúmal súd prvej inštancie zmenu pomerov od poslednej úpravy výživného. Konštatoval, že mal za preukázané, že ku zmene pomerov odôvodňujúcej zníženie výživného došlo, nakoľko povinnému vznikli ďalšie vyživovacie povinnosti, keď dňa 24.07.2009 sa mu narodila Q. M., uzatvoril nové manželstvo, dňa XX.XX.XXXX sa mu narodil syn M. M. a dňa 31.03.2015 sa narodila dcéra T. M.. Súd prvej inštancie sa však zároveň nestotožnil s názorom povinného, ktorý za podstatnú zmenu pomerov na jeho strane odôvodňujúcu zníženie výživného považoval aj stratu zamestnania a súčasnú pracovnú pozíciu s oveľa menším platom. Predchádzajúci zamestnávateľ, spoločnosť Salesianer Miettex s.r.o., potvrdil, že dňa 06.11.1995 uzatvoril s povinným pracovnú zmluvu a pracovný pomer s povinným bol ukončený dňa 04.05.2017, na základe dohody o skončení pracovného pomeru. Aj následný pracovný pomer v spoločnosti ALBIRO Ges.m.b.H. bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 30.11.2018. Súd prvej inštancie teda neprihliadal ku state zamestnania, nakoľko vo všetkých prípadoch povinný ukončil pracovný pomer dohodou, a pritom nepreukázal žiaden dôvod, pre ktorý sa výhodnejšieho zamestnania vzdal. Jeho konanie súd prvej inštancie vyhodnotil ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania s cieľom vyhnúť sa plateniu výživného.

6. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti zobral súd prvej inštancie do úvahy možnosti aj majetkové pomery povinného platiť výživné. V konaní bolo preukázané, že na účte Prima banky, a.s. má povinný zostatok finančných prostriedkov vo výške 1.815,17 €, jeho manželka bola zamestnaná ako učiteľka v materskej škole od 04.04.2018 do 20.06.2018, jej pracovný pomer bol skončený uplynutím dojednanej doby, v roku 2018 poberala rodičovský príspevok v celkovej výške 2.576,40 €, v roku 2017 to bolo 2.518,40 € ročne, prídavok na dieťa v roku 2018 predstavoval sumu 852,48 € a za rok 2017

sumu 846,72 €. Povinný platiť výživné doložil súdu posudok o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa T. M., G. V. XX.XX.XXXX. Príjem povinného bol v máji 2018 vo výške 1.286,09 €, v júni 2018 vo výške 3.164,21 € a v období od júla 2018 do októbra 2018 cca 2.265,- € mesačne. Povinný naposledy ukončil trvalý pracovný pomer, ktorý trval od 01.07.2018 do 31.12.2018 a je zamestnaný na dohodu o vykonaní práce od 01.01.2019 na obdobie dvanástich mesiacov a zmluvná mesačná brutto mzda je vo výške 780 €, čo v netto predstavuje sumu 673,16 €.

7. Súd prvej inštancie s poukazom na § 75 Zákona o rodine vyhodnotil schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného v takej miere, ako v predchádzajúcom zamestnaní, v ktorom dokázal získať plat oveľa vyšší ako 670,- € mesačne. Prihliadol však na skutočnosť, že povinný sa stará o ďalšie tri maloleté deti z druhého manželstva, pričom jedno dieťa vyžaduje podľa lekárskeho potvrdenia osobitú starostlivosť, v dôsledku dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu. Tieto skutočnosti súd prvej inštancie zohľadnil pri rozhodovaní o znížení výživného.

8. K samotným pomerom na strane oprávnenej súd prvej inštancie uviedol, že v konaní bolo preukázané, že oprávnená je študentkou univerzity v Amsterdame, školné pre akademický rok 2017/2018 predstavovalo sumu 2.006,- €, školné pre akademický rok 2018/2019 predstavuje sumu 2.060,-€. Okrem školného má výdavky na nájomné za internát vo výške 346,- €, stravu cca 200,- € mesačne, nakoľko jej diagnostikovali histamínovú intoleranciu, poistenie, doprava 92,- € mesačne, výdavky na knihy a školu. Na Slovensko chodí iba občas, býva s matkou a 11 - ročnou sestrou v 1,5 izbovom byte. Jej matka je riaditeľka materskej školy, finančne jej prispieva, ale nie je v jej silách prispievať viac.

9. Súd prvej inštancie vzhľadom na schopnosti a možnosti povinného, ako aj potreby oprávnenej vyhodnotil výživné vo výške 250,- € ako primerané. Nakoľko návrh na zníženie výživného bol súdu prvej inštancie doručený dňa 21.08.2017, pričom povinný platiť výživné žiadal zmenu od 01.09.2017 a zmena pomerov predchádzala tomuto dátumu, súd prvej inštancie rozhodol o zmene výšky vyživovacej povinnosti od 01.09.2017. Vo zvyšku jeho návrh zamietol.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie povinný napadol v zákonom stanovenej lehote v celom rozsahu odvolaním dôvodiac, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhuje odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok alebo zmenu rozsudku tak, že výživné na plnoletú dcéru L. zníži na sumu 50,- € mesačne. Povinný s poukazom na § 75 Zákona o rodine argumentoval, že náklady jeho dospeljej dcéry L. na denné zahraničné vysokoškolské štúdium vo výške 2.060,- € ročne, ubytovanie vo výške 346,22 € mesačne, na stravu vo výške 200,- € mesačne sú neodôvodnenou potrebou oprávnenej, keďže porovnateľné a možno aj kvalitnejšie denné štúdium psychológie na Filozofickej fakulte UK v Bratislave, alebo na Fakulte sociálnych a ekonomických vied UK v Bratislave je bezplatné. Pri štúdiu v mieste bydliska je predpoklad niekoľkonásobne nižších nákladov. Dcéra L. nepreukázala žiadne relevantné resp. dôležité dôvody štúdia v zahraničí, namiesto štúdia v mieste jej bydliska, čo len dokazuje, že ide o jej neodôvodnené potreby, keďže porovnateľné a možno aj kvalitnejšie bezplatné štúdium psychológie je možné aj v Bratislave pri výrazne nižších nákladoch na bývanie, stravu a veci dennej potreby. Pre porovnanie povinný uviedol jeho aktuálne nevyhnutné náklady na stravu a bývanie, keď náklady na stravu pre svoju 5 člennú rodinu uvádza vo výške 400,- €, mesačná splátka hypotéky predstavuje 473,42 €, náklady na bývanie 160,- €. Povinný v odvolaní rovnako namieta, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nevyhodnotil správne jeho schopnosti a možnosti, keďže vzhľadom na zhoršujúci sa zdravotný stav je obmedzené aj jeho pracovné zaradenie i možnosť zárobku, a rovnako neprihliadol ani na reálne možnosti uplatnenia pri jeho stredoškolskom vzdelaní na trhu práce (ponuky práce pri mzde od 600,- € - 1.500,- € brutto za mesiac). Súd prvej inštancie neprihliadol na to, že zamestnávateľ SALESIANER MIETTEX s.r.o., u ktorého bol povinný zamestnaný od 06.11.1995 do 04.05.2017, v predloženej potvrdení uviedol, že ukončenie pracovného pomeru inicioval zamestnávateľ a ešte predtým povinného jednostranne odvolal z funkcie a tým jasne deklaroval dôležitý dôvod a nezáujem o ďalšiu spoluprácu. V žiadnom prípade teda ukončenie pracovného pomeru nebolo dobrovoľným vzdaním sa výhodného zamestnania povinným. Súd prvej inštancie rovnako neprihliadol ani na to, že aj ďalší zamestnávateľ ALLBIRO Ges.m.b.H. (pracovný pomer v Rakúsku od 14.05.2018 do 30.06.2018 a od 01.07.2018 do 31.12.2018 trvalý pracovný pomer na Slovensku) inicioval ukončenie trvalého pracovného pomeru s povinným a písomne v predloženej dohode o skončení pracovného pomeru uviedol dôležitý dôvod pre ukončenie spolupráce a to zmenu svojej obchodnej stratégie na

trhoch na Slovensku a v Čechách. Rovnako teda ani v tomto prípade nešlo o dobrovoľné vzdanie sa výhodného zamestnania zo strany povinného. Povinný na obranu uviedol, že finančné prostriedky na výživné povinnosti, splácanie úveru na bývanie a základné potreby na chod svojej 5-člennej domácnosti si musí požičiavať. Nepovažuje za spravodlivé, aby jeho 3 maloleté deti zo súčasného manželstva mali vytvorené značne horšie podmienky pre život, ako 2 deti z predchádzajúceho manželstva.

11. Oprávnená na odvolanie povinného vo svojom vyjadrení uviedla, že navrhované znížené výživné na sumu 50,- € by nepokrylo ani 1/3 nákladov na život a štúdium v Bratislave tak, ako ich vypočítal povinný (cca 250,- €). Štúdium v zahraničí odôvodňuje jej ambíciou uberať sa smerom klinickej alebo vývinovej psychológie, na ktorú má jej univerzita v Amsterdame špecializáciu už počas bakalárskeho štúdia, na rozdiel od univerzít na Slovensku. Spochybnila zároveň tvrdenia povinného o jeho zdravotnom stave, ktorý ho údajne obmedzuje v jeho pracovnej činnosti. Lekárska správa, ktorú pridal do prílohy úradného spisu, bola vydaná iba 3 dni od vydania rozsudku o znížení výživného, čo preukazuje, že si povinný hľadá len ďalší dôvod a dôkaz na to, aby sa vyhol práci, či plateniu výživného. Podľa názoru oprávnenej sa rovnako dobrovoľne vzdáva pracovnej činnosti aj aktuálna manželka povinného, ktorá je na rodičovskej dovolenke napriek tomu, že ich najmladšie dieťa Izabela dovŕšila 3 roky. Oprávnená má za to, že otcove schopnosti a majetkové pomery sú iné, ako on sám tvrdí. V konaní bolo preukázané, že otec sa dobrovoľne vzdal výhodného zamestnania a nepreukázal žiaden dôvod, pre ktorý sa výhodnejšieho zamestnania vzdal. Dodnes nedoložil dokument s originálnym dátumom ukončenia pracovnej zmluvy, iba dodatočne vyhotovené dokumenty. Oprávnená nesúhlasí so znížením výživného.

12. Povinný vo svojom vyjadrení poukázal na to, že dcéra L. sama uviedla, že od novembra 2016 sa zamestnala ako lektorka anglického jazyka v jazykovej škole a prestala navštevovať vysokú školu v Bratislave. Študentkou súkromnej vysokej školy v Holandsku sa stala až od 1. septembra 2017, čiže nebola študentom od novembra 2016 do 1. septembra 2017. Napriek uvedenému poberala v tomto období výživné a to zjavne neoprávnene vo výške 400,- € mesačne. Povinný zotrúva na svojej argumentácii, že štúdium dcéry na súkromnej vysokej škole v Holandsku je jej neodôvodnenou potrebou spojenou s neprimerane vysokými nákladmi. Poukázal na to, že manželka nepracuje, nakoľko sa celodenne stará o maloletú dcéru T., ktorá vyžaduje osobnú starostlivosť pri jej diagnóze. Zároveň opakovane uviedol, že jeho zdravotný stav zásadne obmedzuje jeho pracovné zaradenie a možnosť zárobku. Trpí na artériovú hypertenziu, obezitu, má steatózu pečene a zväčšenú pečeň, cystu na obličke, gastrointestinálne a urologické ťažkosti, v marci 2019 mu boli zistené výrazne zvýšené hodnoty glukózy v krvi. Začiatkom marca 2019 absolvoval operáciu. Uvedomuje si veľkú zodpovednosť za všetky ním vyživované osoby a nikdy doteraz nepodal výpoveď, resp. nevzdal sa výhodnejšieho zamestnania s vyšším zárobkom pri žiadnej jeho doterajšej závislej činnosti.

13. Oprávnená v reakcii na vyjadrenie povinného, že neoprávnene poberala počas roka 2016 výživné, uviedla, že dôvod, prečo si privyrábala bol, že si šetrila na život a školné na vysokú školu v Amsterdame, nakoľko dohoda s rodičmi bola, že si zaplatí školné a oni ju budú finančne podporovať s ubytovaním, potravinami atď. Otec v odvolaní uviedol, že súd v rozsudku neprihliadol na predložené doklady o jeho zhoršujúcom sa zdravotnom stave. Oprávnená má za to, že povinný doteraz nepreukázal žiaden relevantný dôkaz o tom, že trpí takou vážnou chorobou, ktorá by ho obmedzovala v práci. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď nebral do úvahy zníženie príjmu povinného, pretože jeho konanie vyhodnotil ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, s cieľom vyhnúť sa plateniu výživného. Nesúhlasí s návrhom otca, aby sa výživné znížilo na sumu 50,- € mesačne, vzhľadom k tomu, že tieto náklady nepokrývajú ani základné životné potreby.

14. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním rovnako oprávnená, ktorá uvádza, že nie je v jej silách financovať si štúdium a rovnako nie je spôsobilá rozdiel vo výživnom k 01.09.2017 poukázať naspäť k rukám otca. Jej univerzita je náročná a vyžaduje si minimálne 40 hodín učenia týždenne. Finančnú podporu získava v minimálnej sume od svojej mamy. Oprávnená spochybnila argumentáciu povinného o jeho zhoršenom zdravotnom stave. Naopak uviedla, že súd by mal prihliadnuť na jej zvýšené náklady aj vzhľadom k jej zdravotnému stavu (silné dioptrie do diaľky, stanovená histamínová intolerancia). Podľa súdu bolo preukázané, že otec sa dobrovoľne vzdal výhodného zamestnania. Jeho konanie súd prvej inštancie vyhodnotil ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, s cieľom vyhnúť sa plateniu výživného. Preto z vyššie uvedených dôvodov nesúhlasí oprávnená so znížením výživného.

15. Povinný na odvolanie oprávnenej neuviedol žiadne argumenty odlišné od tých, ktoré boli obsiahnuté v jeho odvolaní.

16. Na vyjadrenie povinného oprávnena opätovne uviedla, že doteraz v konaní nepreukázal povinný žiaden relevantný dôkaz o tom, že trpí takou vážnou chorobou, ktorá by ho obmedzovala v práci. Naďalej nesúhlasí so znížením výživného.

17. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal s nariadením pojednávania, podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko bolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie oboznámením listín spisu, výsluchmi účastníkov a dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej z výživného je dôvodné. Po pojednávaní v predmetnej veci a zopakovaní dokazovania odvolací súd verejne dňa 12.08.2020 vyhlásil rozsudok vo veci (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C.s.p.).

18. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne.

19. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmierňujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

20. Aj pri rozhodovaní o zmene rozsahu výživného prípade pri rozhodovaní o znížení výživného príhliada súd k tomu, aby rozsah odôvodnenosti potrieb dieťaťa zodpovedal reálnym schopnostiam a možnostiam výživou povinných rodičov, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o tejto zmene rozsahu výživného je vykonať porovnanie pomerov - skutočností dôležitých pre určenie výživného tak na strane dieťaťa, ako aj u jeho rodičov, a to v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi existujúcimi v čase nového rozhodovania, na základe úplných výsledkov dokazovania. To znamená, že musí byť preukázané, či a v čom ide o zmenu pomerov, zmenu podstatnú, nielen prechodnú. Pre zmenu rozhodnutia o výživnom nepostačuje len úvaha o tom, že doterajšie výživné je už nepostačujúce, či všeobecné konštatovanie o zmene pomerov v dôsledku uplynutia určitého času.

21. V prejednáwanej veci týkajúcej sa návrhu otca na zníženie výživného súd prvej inštancie, podľa názoru odvolacieho súdu nezohľadnil všetky kritéria potrebné pre posúdenie návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti otca. V danom prípade má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie príhliadol hlavne na zmenu pomerov na strane otca, avšak nedostatočne vyhodnotil zmenu pomerov na strane plnoletej dcéry.

22. Pokiaľ iba o porovnanie pomerov na strane plnoletej dcéry, ako aj na strane jej rodičov v čase od poslednej úpravy (t.j. od roku 2009), s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania v predmetnej veci (v roku 2018) tieto podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil. Odvolací súd uvádza, že naposledy bolo o výške vyživovacej povinnosti rozhodované rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 30.11.2009 sp.zn. 8C/138/2009, právoplatným a vykonateľným dňa 20.01.2010, na základe ktorého bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, pričom súd schválil dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, podľa ktorej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, s tým, že matka bola určená ako oprávnená ich zastupovať a spravovať ich majetok. V rámci vyživovacej povinnosti sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej L. sumou vo výške 400,- € mesačne, a na výživu maloletej A. výživným vo výške 300,- € mesačne, vždy najneskôr k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky. Styk otca s maloletými deťmi súd prvej inštancie ponechal neobmedzený. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu (v rámci pôvodného rozsudku o rozvode manželstva a úpravy práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode) zistil, že otec bol v čase určenia rozsahu jeho pôvodnej vyživovacej povinnosti zamestnaný ako riaditeľ spoločnosti Salensianer Mietex, s.r.o., s priemerným čistým mesačným príjmom v roku 2009 vo výške 2.873,20 €. Súd prvej inštancie (v rámci tohto konania o zníženie výživného) v rámci skutočného stavu zistil, že otec bol od roku 1995 do 04.05.2017 zamestnaný vo fy. Salensianer Mietex, s.r.o., so sídlom: Panónska cesta 3943, Bratislava. Pracovný pomer povinný skončil dohodou ku dňu 04.05.2017, bez uvedenia dôvodu. Následne bol otec od 05.05.2017 do 06/2018 nezamestnaný a poberal podporu v nezamestnanosti priemerne vo výške 870,83 € mesačne avšak iba od 05.05.2017 do 04.11.2017, zostávajúce obdobie bol otec bez podpory v nezamestnanosti. Z opisu skutočného stavu ďalej vyplýva, že otec sa následne od 07/2018 zamestnal v spoločnosti ALBIRO Ges.m.b.H, so sídlom: Sittersdorf 46, Miklauzhoř, kde pracoval do 12/2018, pričom z potvrdenia o príjme za obdobie od 07/2018 do 10/2018 (č.l. 77) vyplýva, že jeho priemerná brutto mzda bola vo výške 3.219,92 € a netto mzda bola vo výške 2.264,68 €. Tento pracovný pomer otec rovnako skončil dohodou o skončení pracovného pomeru ku dňu 31.12.2018, pričom ako dôvod skončenia pracovného pomeru je uvedená zmena obchodnej stratégie zamestnávateľa na trhoch na Slovensku a v Čechách. Následne na to sa otec v rovnakej spoločnosti zamestnal na dohodu o vykonaní práce, na obdobie 12 mesiacov, pričom hrubá mzda bola medzi nimi dohodnutá vo výške 780,- € a netto mzda vo výške 647,16 €. Uvedené skutočnosti odvolací súd doplnil zistením mzdy otca za celý rok 2019, pričom z potvrdenia od zamestnávateľa vyplývalo, že otec mal v roku 2019 stále podpísanú dohodu o vykonaní práce, a priemerná čistá mesačná mzda otca za rok 2019 bola vo výške 682,94 € Odvolací súd doplnením dokazovania taktiež zistil, že otec je od roku 2020 rovnako zamestnaný v spoločnosti ALBIRO Ges.m.b.H, so sídlom: Sittersdorf 46, Miklauzhoř, pričom priemerná mesačná mzda otca za v roku 2020 t.j. za obdobie od 01/2020 do 05/2020 bola vo výške 680,94 € t.j. o cca 2.000,- € mesačne nižšia, ako mal v čase úpravy rozsahu pôvodnej vyživovacej povinnosti. Súčasne v rámci odvolacieho konania otec uviedol, že od 13.01.2020 si otvoril živnosť, avšak v dôsledku koronakrízy mu klesol obrat na minulé mesiace (04 - 05/2020) na 0,- €. Dopytom cez otca odvolací súd zistil, že otec je vlastníkom rodinného domu v Moste pri Bratislave, ide o 4 - izbový rodinný dom, vlastníkom je od roku 2007. Vlastní motorové vozidlo zn. Renault Laguna rok výroby 2010. Náklady na domácnosť otec vyčíslil 200,- € mesačne (t.j. strava, lieky, oblečenie, obuv, drogeria) + 180,- € mesačne poplatky spojené s bývaním + bývanie 477,09 € (hypotéka) t.j. spolu 857,09 €. Otec v konaní pred odvolacím súdom uviedol, že splátky hypotéky si z dôvodu svojej zlej finančnej situácie odložil do 02/2021. V rámci skutočného stavu odvolací súd taktiež zistil, že manželka otca bola zamestnaná ako učiteľka v materskej škole, pričom pracovný pomer je skončil uplynutím doby určitej t.j. ku dňu 20.06.2018. Príjem manželky za obdobie od 04/2018 do 06/2018 bol vo výške 489,45 €/ netto, mesačne. Odvolací súd doplnením dokazovania zistil, že manželka otca je od roku 2015 na predĺženej materskej dovolenke s maloletou Izabelou. V súčasnosti popri materskej dovolenke pracuje ako pedagogický asistent na Základnej škole v Moste pri Bratislave, pričom jej priemerný mesačný príjem za obdobie od 09/2019 do 05/2020 bol vo výške 753,48 €. Zistením skutočného stavu mal odvolací súd preukázané, že otec mal v čase uzavretia rodičovskej dohody t.j. v 11/2009 okrem dvoch vyživovacích povinností t.j. voči L. M. G. V. XX.XX.XXXX a voči maloletej A. M.Č., G. V. XX.XX.XXXX aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť na maloletú Q. M. G. V. XX.XX.XXXX. Otcovi následne pribudli ešte dve vyživovacie povinnosti k maloletému M. M.U. G. V. XX.XX.XXXX a k maloletej T. M., G. V. XX.XX.XXXX, pričom výdavky na maloleté deti predstavujú sumu vo výške cca 800,- € mesačne. Na strane otca maloletých detí teda došlo k zmene jeho zárobkových pomerov, a súčasne aj jeho osobných pomerov, t.j. od určenia poslednej vyživovacej povinnosti mu pribudli ďalšie 2 vyživovacie povinnosti t.j. k maloletému M. a k maloletej T..

23. Na strane matky plnoletej dcéry došlo podľa zistenia odvolacieho súdu tiež k zmene pomerov, nakoľko matka v čase určenia prvej výšky vyživovacej povinnosti bola zamestnaná v Materskej škole, pričom jej priemerná mesačná mzda v roku 2009 (t.j. v čase určenia vyživovacej povinnosti k maloletej L. a k maloletej A.) bola vo výške 388,- €/mesačne. Odvolací súd doplnením dokazovania zistil, že matka bola v roku 2017 zamestnaná ako riaditeľka v Materskej škole Letná a priemerný mesačný príjem matky v roku 2017 bol vo výške 868,91 € netto, v roku 2018 bol vo výške 963,99 €/netto, a v roku 2019 bol príjem matky vo výške, v roku 2020 je príjem matky vo výške 1.152,25 €/netto mesačne a v roku 2020 od 01/2020 do 05/2020 bol príjem matky vo výške 1.228,79 € t.j. cca o sumu 840,- € vyššiu, ako mala matka pri určení pôvodnej vyživovacej povinnosti t.j. v novembri 2009. Matka vlastní 1,5 izbový byt na adrese P. XX, Bratislava, pričom tento obývajú navrhovateľka matka a maloletá A.. Matka nemá výdavky v súvislosti s jej zdravotným stavom. Vo vzťahu k matke odvolací súd uvádza, že došlo k zlepšeniu zárobkových pomerov na strane matky (zvýšenie príjmu), vo vzťahu k ostatným pomerom, (osobné, majetkové pomery) tieto zostali vo vzťahu k matke bez zmeny.

24. K podstatnej zmene pomerov došlo však aj na strane plnoletej dcéry Laury, kedy plnoletá L., bola v čase určenia prvej vyživovacej povinnosti (t.j. v novembri 2009) maloletá, mala 10 rokov, pričom v tom čase navštevovala prímu na Gymnázium na Skalickej ulici v Bratislave. Súd prvej inštancie v súvislosti s výdavkami na plnoletú L. zistil, že táto má výdavky toho času hlavne v súvislosti so štúdiom v zahraničí a to konkrétne: školné 2.083,- €/ročne /t.j. 175,- € mesačne, ubytovanie na školskom kampuse 400,- €/mesačne, strava 200,- €/mesačne, električenka (doprava) 75,- €/mesačne, knihy, oblečenie, drogeria, 50,- €/mesačne, telefón 15,- €/mesačne, t.j. spolu vo výške 915,- €/mesačne.

25. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dostatočne neprihliadol k tomu, že na strane plnoletej L. došlo taktiež k podstatnej zmene pomerov a to už od 09/2017, nakoľko plnoletá L. začala študovať v zahraničí, na univerzite v Amsterdame- Vrije Universiteit Amsterdam, odbor psychológia. Je nepochybné, že plnoletej L. sa zvýšili jej výdavky aj v súvislosti s prechodom do dospelosti (v čase určenia pôvodnej vyživovacej povinnosti mala 10 rokov). Otec v rámci svojho odvolania poukázal na to, že jeho dcéra môže študovať aj v Bratislave, a takpovediac zadarmo. V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že odvolacia argumentácia otca má svoje opodstatnenie, avšak na druhej strane, pokiaľ plnoletá L. má predpoklady (hlavne jazykové), ako aj intelektuálne študovať v zahraničí, pričom po absolvovaní predmetnej univerzity bude mať v budúcnosti lepšie predpoklady na uplatnenie v oblasti psychológie, nie je možné jej štúdium v zahraničí vyhodnotiť na jej ťarchu. Z vyjadrenia plnoletej dcéry odvolací súd zistil, že sa uskromňuje takpovediac vo všetkom, nechodí do fitness, nechodí na školské akcie a výlety, nevykladá iné výdavky, sústreďuje sa iba na školu a ukončenie tejto školy za účelom prípravy na budúce povolanie. Uvedený odbor podľa vyjadrenia plnoletej dcéry táto chcela vždy študovať a v budúcnosti sa mu chce aj venovať. Snaží sa zarobiť si na svoje zostávajúce náklady aj brigádnicke. Z týchto všetkých dôvodov odvolací súd vzhľadom na výdavky spojené s prípravou plnoletej dcéry na jej budúce povolanie ako dôvodné. Na druhej strane však musí odvolací súd uviesť, že oprávnená z vyživovacej povinnosti sa už napriek tomu, že sa pripravuje na svoje budúce povolanie o seba takpovediac stará sama. A preto aj matka je k plnoletej dcére výživou rovnako povinná ako otec. Z výpovede oprávnenej odvolací súd zistil, že matka jej pravidelne prispieva sumou vo výške 350,- € mesačne, a súčasne vykrýva jednorázové výdavky (napr. kúpa nábytku). V tomto prípade má odvolací súd za to, že pri rozhodovaní v tejto veci bolo potrebné prihliadnuť aj na zmenu pomerov, ktoré nastali na strane matky plnoletej L.. Matka oprávnenej svoj osobný stav nezmenila, je rozvedená má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej A. (10 rokov). Matka v súčasnosti pracuje ako riaditeľka v materskej škole a jej priemerný mesačný príjem je vo výške 1.228,79 €. Inak povedané, matke sa jej priemerný mesačný príjem od určenia poslednej vyživovacej povinnosti výrazne zvýšil, a preto bolo potrebné prihliadnuť aj ku zmene pomerov, ktoré nastali na strane matky plnoletej L..

26. Odvolací súd poukazuje na to, že pribudnutie ďalších dvoch vyživovacích povinností zo strany otca môže byť síce dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti, avšak nie za stavu, že príjem otca je v súčasnosti vo výške 680,94 €, hoci u toho istého zamestnávateľa otec dokázal dosahovať príjem o 2.000,- € vyšší, ako v súčasnosti deklaruje (a to ešte v roku 2018), pričom podľa názoru odvolacieho súdu zníženie svojej mzdy, zapríčinil aj samotný otec uzavretím dobrovoľných dohôd o skončení pracovného pomeru. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že otec bol od roku 1995 do 2017 zamestnaný vo fy. Salensianer Mietex, s.r.o., s priemerným čistým mesačným príjmom v roku 2009 vo výške 2.873,20 €. Pracovný pomer otec skončil dohodou ku dňu 04.05.2017, bez uvedenia dôvodu, pričom z dokladov založených v súdnom spise odvolací súd zistil, že o tejto skutočnosti otec doložil iba potvrdenie od

bývalého zamestnávateľa zo dňa 21.01.2019, avšak nie samotnú dohodu o skončení pracovného pomeru. Odvolací súd má za to, že otec ukončením pracovného pomeru dohodou naplnil kritériá pre aplikáciu ustanovenia § 75 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine, podľa ktorého na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Samotná skutočnosť, že otec ukončil pracovný pomer po 23 rokoch dohodou, bez akéhokoľvek finančného vysporiadania (odstupné, odchodné) odvolací súd vyhodnotil v neprospech otca, ktorý sa svojím konaním vzdal výhodnejšieho zamestnania. Odvolací súd taktiež doplnením dokazovania zistil, že otec bol síce rok nezamestnaný, avšak od 05/2017 do 11/2017 poberal podporu v nezamestnanosti vo výške 870,83 € mesačne. Následne v júli 2018 sa opätovne zamestnal na trvalý pracovný pomer vo fy. ALBIRO Ges.m.b.H, so sídlom: Sittersdorf 46, Miklauzhof, pričom z potvrdenia o príjme za obdobie od 07/2018 do 10/2018 vyplýva, že jeho priemerná brutto mzda bola vo výške 3.219,92 € a netto mzda bola vo výške 2.264,68 €. Tento pracovný pomer otec rovnako skončil dohodou o skončení pracovného pomeru ku dňu 31.12.2018, pričom ako dôvod skončenia pracovného pomeru je uvedená zmena obchodnej stratégie zamestnávateľa na trhoch na Slovensku a v Čechách. Opätovne bolo potrebné toto konanie otca vyhodnotiť v jeho neprospech, nakoľko príjem mal otec stabilný a nebol dôvod, aby sa sám vzdával výhodnejšieho zamestnania. Toto konanie otca bolo rovnako potrebné podľa názoru odvolacieho súdu vyhodnotiť s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 zákona o rodine, v jeho neprospech. O účelovom konaní otca svedčí podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosť, že otec sa následne v rovnakej spoločnosti zamestnal, avšak iba na dohodu o vykonaní práce, pričom príjem otca sa znížil na sumu vo výške 674,16 € netto. Z týchto dôvodov nebolo možné prihliadnuť ku konaniu otca, ktorý sa vedome vzdal výhodnejšieho zamestnania. Otcovi taktiež pribudli dve vyživovacie povinnosti na maloletého M., ktorý má 9 rokov, pričom jeho priemerné mesačné výdavky vyčíslil otec vo výške 150,- € až 200,- € Rovnako má otec aj vyživovaciu povinnosť k maloletej T., ktorá má 5 rokov, pričom priemerné mesačné výdavky na maloletú predstavujú sumu vo výške 200,- €. Odvolací súd udáva, že otec už v čase uzavretia dohody o výške vyživovacej povinnosti k dcére L., mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére Q., ktorá má skoro 11 rokov, pričom výdavky na maloletú otec vyčíslil vo výške 150,-€ až 200,- €. Odvolací súd však v tejto súvislosti zdôrazňuje, že k týmto maloletým deťom je výživou taktiež povinná jeho manželka, ktorá je síce na predĺženej rodičovskej dovolenke, avšak súčasne pracuje ako pedagogický pracovník na Základnej škole v Moste pri Bratislave, pričom jej priemerný čistý mesačný príjem je vo výške 753,48 €.

27. Odvolací súd má za to, že zníženie výživného musí byť výnimočné t.j. môže sa udiť iba za situácie, že dôjde k takej zmene pomerov na strane povinného rodiča, ktoré negatívne ovplyvňujú jeho ekonomickú, majetkovú, respektíve inú situáciu, čo má negatívny vplyv na platenie výživného. Ide napríklad konkrétne o také zhoršenie zdravotného stavu, resp. vážne zdravotné problémy, ktoré spôsobia pokles príjmu povinného rodiča (napr. znížená miera funkčnej schopnosti pracovať) alebo nastane nemožnosť povinného rodiča zabezpečiť si prácu, a teda zdroj príjmu, z dôvodu zlej rodinnej situácie (napríklad trvalá starostlivosť o člena rodiny), alebo iné významné skutočnosti nie prechodného charakteru, pri ktorých dôjde k takému zhoršeniu pomerov na strane povinného rodiča, že je možné ustáliť, že predmetné výživné povinný rodič nebude schopný platiť. V tomto prípade však odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie zistil iné skutočnosti, ku ktorým bolo potrebné prihliadnuť v rámci zníženia vyživovacej povinnosti k plnoletej dcére. V danej veci bolo potrebné zdôrazniť, že od roku 2009 uplynula doba viac ako 10 rokov, a preto bolo potrebné pri posudzovaní zníženia vyživovacej povinnosti otca, z dôvodu pribudnutia jeho ďalších dvoch vyživovacích povinností t.j. na maloletého M. a na maloletú Z. prihliadnuť aj na zvýšené výdavky na plnoletú L., ktoré v priebehu 11 rokov od posledného rozhodnutia o určení vyživovacej povinnosti nepochybne vzrástli, pričom vzrástli výdavky hlavne v súvislosti so štúdiom v zahraničí, výdavky na oblečenie, drogériu, ale aj na záujmové aktivity, rovnako tak zdravotné výdavky, či výdavky na stravu. V tomto prípade však plnoletá dcéra žije sama, stará sa o seba celoročne takpovediac sama, takže obaja rodičia sú k nej výživou rovnako povinní. Matka poskytuje svojej plnoletej dcére výživné vo výške 350,- € mesačne, a preto odvolací súd ustálil, že aj zo strany otca je potrebné plnoletej dcére poskytnúť výživné vo výške 350,- € mesačne. Pri znížení výšky vyživovacej povinnosti teda odvolací súd zohľadnil v prvom rade zmenu pomerov na strane plnoletej dcéry v čase od vydania posledného rozhodnutia o výživnom, taktiež zohľadnil pribudnutie vyživovacích povinností na strane otca, pričom odvolací súd zohľadnil aj zvýšenie príjmu matky plnoletej dcéry od posledného rozhodnutia o výživnom, avšak nezohľadnil zníženie príjmu otca, z dôvodu aplikácie ustanovenia § 75 ods. 1 zákona o rodine, podľa ktorého odvolací súd konanie otca (uzavretie dohody o skončení pracovného pomeru) vyhodnotil v jeho neprospech, a rovnako nezohľadnil zdravotný stav otca, ktorý si môže upraviť aj

životosprávou, pričom z lekárskeho správy predložených otcom nevyplýva, že otec by trpel tak vážnou diagnózou, ktorá by ovplyvňovala jeho schopnosť riadne sa zamestnať (zvýšený krvný tlak, bolesti v päte, obezita, hernia v oblasti pečene). Inak povedané, otec s poukazom na jeho zdravotný stav nemá zníženú funkčnú schopnosť pracovať, ani nie je uznaný invalidným. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd vzhľadom na návrh otca na zníženie výživného za čiastočne dôvodný avšak nie v rozsahu, v akom ho znížil súd prvej inštancie, ale iba vo výške 50,- € t.j. výšku riadneho výživného odvolací súd znížil na sumu vo výške 350,- €. V rovnakej miere sa na nákladoch plnoletej dcéry bude podieľať aj matka plnoletej L.. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil (§ 388 CSP).

28. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

29. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

30. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ODS. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).